

Suport del Suprem a Marchena

Rebutja per unanimitat que se l'aparti, a ell i als altres magistrats, del judici de l'1-0

El magistrat Manuel Marchena ■ EFE

La justícia torna a negar la violació de La Manada

El TSJN es reafirma en l'"abús sexual"

MIL-LENÀRIA SELVATANA LA PRINCIPAL DE LA BISBAL MARAVELLA

35è SARAU ARTESENC
Artés, 8 de desembre de 2018

www.sarauartesenc.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 6 de desembre del 2018. Any XLIII. Núm. 14842 - AVUI / Any XL. Núm. 13712 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

La crisi dels 40

ANIVERSARI • Els quaranta anys de la Constitució espanyola no posen d'acord els experts sobre si va haver-hi tant consens en redactar-la

FUTUR • Reclamen reformes, també en l'àmbit de l'ordenació territorial, però hi veuen poc marge per a reivindicacions com les del dret a decidir

Marxa lenta de camions a l'AP-7 en direcció a Tarragona ■ ACN

Operació sortida difícil

La marxa lenta de camions dificulta el trànsit pel pont de la Puríssima

El Barça no dona opció a la Cultural Leonesa (4-1)

Acord Colau-govern per fer un 30% de pisos públics

Rivera no tanca la porta a pactar amb Vox a Andalusia

Carbonell
ESTILISTES

CENTRE COMERCIAL CARREFOUR
TEL. 93 750 19 27 · 08349 CABRERA DE MAR
HORARI: DE DILLUNS A DISSABTE DE 10 H A 21 H · DONEM HORES
CARBONELLESTILISTES@HOTMAIL.COM

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

De marc a gàbia

Avui, la Constitució "que nos dimos entre todos" fa 40 anys. L'any 1978 tenien dret a vot els majors de 21 anys, per tant

caldría precisar que és la carta magna que es van donar entre tots els que avui tenen més de 60 anys. I aquesta venerable població, entre la qual hi ha els meus pares, representa un 25% de la població espanyola segons dades de l'INE. Una xifra respectable però insuficient. I passar d'una representativitat majoritària de la societat a ser-ne una quarta part no s'hi arriba de la nit al dia. La Constitució espanyola s'ha deixat envellir, deteriorar i, en conseqüència, ha deixat de ser útil tal com va ser parida fins al punt que molts ciutadans (majoria a Catalunya, per exemple) la veuen com una eina invàlida per garantir els seus drets i llibertats i, en alguns casos, com un agent hostil. A diferència de molts agosarats de la meua generació, jo no m'atreveixo a fer una esmena a la totalitat als protagonistes de la transició de manera retroactiva. A pilota passada

Avui, que la Constitució fa 40 anys, Espanya té presos polítics en vaga de fam i gent d'ultradreta al Parlament

és molt fàcil opinar i fins i tot jutjar uns fets que només es poden contextualitzar al cap d'un temps. Efectivament, quatre dècades després sembla com si allò s'hauria pogut fer millor però no penso gastar ni una ratlla a criticar uns actors polítics i socials que es van trobar amb el que es van trobar i ho van gestionar com bonament van poder. A mi el que em preocupa és el present i alguna cosa falla, ara sí, si la Constitució és la mateixa que la d'aquelles circumstàncies. No és una manera de parlar. Avui mateix tenim dos símptomes molt significatius que aquell marc constitucional de meravellosa convivència fraterna entre espanyols no acaba de girar rodó. Avui, que la Constitució fa 40 anys, Espanya té presos polítics en vaga de fam i també presència parlamentària de la ultradreta. Avui mateix, el president de la Generalitat, que la Constitució presenta com el màxim representant de l'Estat a Catalunya, és –precisament– fora de l'Estat per fer una conferència titulada: *De la gàbia constitucional espanyola a la llibertat*. Ha preferit fer aquesta denúncia a assistir a l'acte de commemoració. Tot un reflex de com estan les coses.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Seguir la vaga de fam

Escriure cada dia sobre temes diversos és molt agraït, però té les seves pègues. Els periodistes informatius quan tenen un gran tema el fan durar dies: en fan "el seguiment", com es diu en l'argot. De vegades, si pensen que el lector ha pogut perdre el fil, insisteixen a repetir el que ja han dit en una informació anterior. Als periodistes "opinatius" o de cròniques aquesta facultat no ens és permesa. Cada dia hem de caçar un pensament inèdit o una pàgina viscuda nova per oferir als lectors. Si no, se'ns queixarien. Aquests mateixos lectors després van a un concert d'algú que canta i queden decebuts si no interpreta cançons que ja li han sentit en mil ocasions i que se saben de memòria. Els articulistes cada dia hem d'escriure una cançó nova, cada dia hem de fer "la presentació d'un nou disc". Jo de vegades faig una mica de trampa i dic, amb altres paraules, coses que ja he manifestat, unes variacions sobre el mateix tema. Tothom té les seves limitacions, i jo particularment.

Hi ha articles que mereixerien un "seguiment", com les notícies. Fa uns

“Forn i Rull s'uneixen a la protesta de Turull i Sànchez

dies els deia que no trobava enlloc mongetes del ganxet. Afegia que un pagès que me n'havia subministrat m'havia dit que l'excés d'humitat les havia perjudicat, com l'any passat la sequera, i que, en conseqüència, havia deixat de cultivar-ne en favor dels avets de Nadal. Doncs bé, ja n'he trobat i consumit i els en volia fer partícips per si patien per mi. Els amics Carmina i Toni, que viuen a Canyamars, me n'han facilitat un quilo i el venedor de la plaça, un altre. Boníssimes. O el cafè. Els havia explicat la dificultat d'ingerir-ne de bo als bars. Em va trucar el senyor Pere Cornellà, de

Cafès Cornellà de Fornells de la Selva. Vam quedar que l'aniré a veure. M'explicarà per quin motiu a igualtat de cafeteres, aigua i marca de cafè els bars n'ofereixen de tan dispers, amb tendència a la mediocritat. Ja els en donaré notícia.

Diumenge m'exclamava de la vaga de fam que havien començat Jordi Sànchez i Jordi Turull a la presó. Ara s'han afegit al dejuni dos altres presos polítics, Quim Forn i Josep Rull. La novetat dona per mantenir periodísticament viva la decisió extrema i dramàtica que denuncia la injustícia que pateixen. A mi em permet insistir-hi avui. Però i demà? Cada dia els vaguistes de la fam haurien de ser presents. La presó no és un lloc d'exposició pública. No se'ls pot anar a visitar. No se'ls pot confortar ni seguir l'evolució. El risc d'oblidar-los o entrar en la rutina és alt, si no hi ha algú que cada dia ens en faci memòria. Qui, a banda dels advocats i portaveus? Insisteixo en la pregunta: i demà? El violinista del portal de casa? Més mongetes? Un altre cafè? La sola menció alimentària incommoda, però què hem de fer?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/skyf3i>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Intransigència constitucional

La Constitució arriba als quaranta cansada. I, malgrat les lloances i elogis que hem pogut escoltar aquests dies i que es repetiran avui quan es compleixen just quatre dècades de la seva aprovació en referèndum, el cert és que el text s'ha anat esgrogueint, un efecte que no es deu tant al pas dels anys, que també, sinó sobretot a la intransigència constitucional practicada per alguns. El PP, per experiència, n'és el màxim responsable. Però ara també Ciutadans i un PSOE que s'ha deixat arrossegar per la dreta en la forma *correcta* –si és que n'hi ha una– de llegir la carta magna. I així és com en quatre decennis ha passat de punt de trobada a límit i gargola. Apropiada i convertida en el pretext perfecte per negar qualsevol aspiració, per legítima i democràtica que sigui, com que Catalunya pugui celebrar un referèndum per decidir el seu futur.

“Si la Constitució ha acumulat pols és gràcies als mal autoanomenats constitucionalistes

Si la Constitució ha acumulat pols és gràcies als mal autoanomenats constitucionalistes, una denominació a la qual ens hem habituats, però que és qüestionable si tenim en compte que de la carta magna els interessa bàsicament l'article segon. La defensa de la indissoluble unitat de la nació espanyola concentra els esforços de popu-

lars, ciutadans i també dels socialistes, que, en canvi, hem constatat com obvien drets fonamentals com el de participació política, el de reunió i manifestació, el de gaudir d'un habitatge “digne i adequat” o l'article en què s'afirma que cap confessió tindrà caràcter estatal. Tot plegat tan constitucional com secundari per als màxims abanderats de la carta magna, que, en realitat, només l'onegen per a la defensa de la unitat d'Espanya.

La Constitució arriba al seu aniversari amb la possibilitat de reformar-la damunt de la taula. Felipe González, se'n mostrava partidari. Per a què? Per a tot menys reconèixer-hi el dret d'autodeterminació, sentenciava el veterà socialista. Cap esperança en el text actual ni en una modificació futura, doncs. Atrapats en la gàbia constitucional, a qui estranya que cada cop més ciutadans en vulguin un text propi per a Catalunya?

De reüll

Anna Balcells

Aniversari amarg

Desgraciat aniversari, avui, el dels quaranta anys de la carta magna espanyola, amb presos polítics en vaga de fam, exiliats a Europa, monarca reprovat i jutges desacreditats, i, per acabar-ho d'adobar, la irrupció a les institucions democràtiques dels que volen tornar, precisament, a l'Espanya preconstitucional.

No seré jo qui negui el valor d'aquell pacte per superar el franquisme i assegurar un futur de convivència, un pacte que va generar esperança en un país traumatitzat per una guerra civil i quaranta anys de dictadura feixista.

El problema no és la Constitució, sinó invocar-la com a pretext contra el canvi

La Constitució ha fet la seva feina, però tots sabem que té les seves limitacions i que no ha pogut satisfer aspiracions legítimes, com ara la del ple autogovern dels catalans.

Quaranta anys després, el problema no és la Constitució del

1978, sinó invocar-la com a pretext per bloquejar les demandes de canvi. Contra el que sostenien els “pares” que la van redactar, ara hem vist que la Constitució no és prou “flexible” perquè “hi càpiga tot”. El pacte es va trencar fa més de deu anys quan es va impugnar un estatut d'autonomia aprovat pels ciutadans. I quan, en nom seu, s'ha suprimit el diàleg i s'ha avalat la repressió. El problema no és la Constitució del 1978. El problema és la falta de voluntat política per posar-la al dia d'aquells que se'n proclamen els més fervents guardians.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL TSJ DE NAVARRA

Joaquín Galve

Tous amb els violadors

El TSJ de Navarra, amb dos vots particulars inclòs el del president, ha aplicat la mateixa complaença amb els violadors de la Manada que l'Audiència i ha confirmat les condemnes per abús, no per agressió sexual ni violació, per no haver apreciat la intimidació i la violència necessàries.

COORDINADOR DE 'CASA NOSTRA ÉS CASA VOSTRA'

Ruben Wagensberg

Baltasars negres

La campanya #BaltasarDeVeritat, que demana que a les cavalcades de Catalunya hi participin persones negres, en comptes de pintar de negre reis i patges, intenta conscienciar contra una pràctica d'origen colonial i racista, que resulta humiliant per a la població afrodescendent.

MINISTRE DE DEFENSA BELGA

Sander Loones

Suport europeu als presos

A les declaracions de dimarts del ministre de Defensa belga (flamenc) en suport a la vaga de fam iniciada pels presos polítics catalans, s'hi han afegit les de l'exministre d'Educació de França Benoît Hamon (socialista), que ha demanat “l'alliberament immediat dels presos polítics catalans”.

EDITORIAL

Poc o res a celebrar

La Constitució espanyola celebra el seu 40 aniversari en un dels moments més convulsos políticament i socialment des de la seva promulgació l'any 1978. Han estat quaranta anys d'estabilitat que han permès avançar en la construcció d'un Estat social, democràtic i de dret i la Constitució ha estat el marc de convivència que ho ha fet possible. El marc que es va poder aconseguir en aquella Espanya amb un peu a les tenebres de la postguerra i la dictadura militar i l'altre en una nova etapa plena d'esperances i aspiracions mai abandonades. Un marc que 40 anys després és clarament insuficient.

Milions de ciutadans, a Catalunya i també a Espanya, no s'hi senten representats. La majoria no havien nascut o són fills d'una altra època, d'altres no la podien votar i molts dels que ho van fer hi van veure l'única escletxa per on escapar d'una presó virtual i en direcció a un món millor, tot i assumir els defectes i les limitacions que suposava haver hagut de negociar els conceptes i les paraules i fins i tot algunes comes del text constituent amb els hereus i guardians, civils i militars, del règim franquista.

Una majoria de catalans no accepta que la unitat d'Espanya sigui “indissoluble”, que Catalunya no tingui dret a exercir la seva sobirania per protegir la seva supervivència com a nació històrica o per decidir democràticament el seu futur polític. També són milions els catalans i els espanyols que rebutgen la monarquia borbònica i defensen la legitimitat i idoneïtat de la República com a forma de govern. Aquestes i altres imposicions són el mur que cal superar, perquè han estat blanquejades al llarg de quatre dècades d'immobilisme, portat a l'extrem amb lectures restrictives del text constitucional, que l'han acabat convertint, de nou, en una gàbia.

Tal dia com avui fa...

1 any Retirada tàctica
El Tribunal Suprem modifica l'estratègia i opta per retirar l'ordre europea contra el president, Carles Puigdemont, i els consellers.

10 anys Treva a Nissan
L'empresa i els sindicats pacten un expedient de regulació d'ocupació de tres mesos que afectarà un màxim de 3.500 treballador.

20 anys L'aeroport, col·lapsat
Les instal·lacions de l'aeroport del Prat quedaran saturades el 2000, segons preveu l'empresa Aeroports Espanyols i Navegació Aèria (AENA)

Full de ruta

David Brugué

Rosa Maria Sardà

És una de les actrius catalanes més reconegudes. D'aquelles persones que et cauen bé, que són simpàtiques. I que fan bé la seva feina, la d'actriu. Fins que les persones que admires per la seva feina parlen de qüestions que no tenen res a veure amb la seva feina. I llavors arriba la decepció. No és que Rosa Maria Sardà no pugui pensar el que li doni la gana. Ni que no pugui dir el que vulgui. Hi té tot el dret. Això no vol dir que no et pugui causar rebuig. En una entrevista a *El País* en diu de molt grosses. "Els dirigents independentistes van cometre delictes. No són víctimes de res, perquè van triar el seu destí." Això, a banda de dir que els exiliats tenen "molta barra" i que si no ets independentista ets "mala catalana". Un qualificatiu que es posa ella mateixa. Almenys és favorable que els empresonats siguin alliberats. Amb condicions. Si deixar-los anar és un xantatge, no. I segons ella, ara l'independentisme "està fent xantatge".

Sincerament, la senyora Sardà no

Sardà qualifica de dictadura el govern de Pujol, un govern que li va donar la Creu de Sant Jordi i que ella només va tardar 23 anys a tornar

ha entès gaire res del que passa a casa seva. Tot i viure en un carrer de Barcelona per on han desfilat més d'un milió de persones clamant independència, l'actriu parla com si les decisions que s'han pres fossin una dèria dels polítics i no d'una ciutadania que ho ha reclamat. Ni un sol record per a les famílies. Però ella no presta atenció en això. Ho fa en els joves, que diu que no tenen ni idea de què fan quan criden "fora feixistes". Sardà confessa que ella, i els de la seva generació, han hagut de patir dues dictadures: la de Franco i la de Pujol. I ho fa banalitzant el que ella denuncia, perquè l'expresident català no va fer afusellar ningú. Pots no estar d'acord amb el que va fer, però no li pots dir dictador perquè et desacredités sol. De fet, a les fotografies del 1994 se la veu ben contenta quan Pujol li va fer entrega de la Creu de Sant Jordi. Però com que Pujol era tan dolent, ella la va tornar l'any passat. Només va tardar 23 anys. Almenys acaba dient una veritat com una casa de pagès: "Tinc més sentit de l'humor que de l'honor."

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia

El sentit del treball

Tots treballem: també els jubilats, els batxillers i universitaris, els aturats o els de salut fràgil. Cadascú a la seva manera. Qui és humà i està viu, treballa!, interactua intel·ligentment amb el món i amb els altres. La manera humana d'existir és "actuar" (Arendt).

TOTS HEM EXPERIMENTAT que no és fàcil treballar bé en grup, malgrat que moltes persones d'un "equip" siguin singularment brillants. Ho saben bé els alumnes a qui el docent enquadra –ara que segueixen de moda conceptes com "treball cooperatiu", "avaluació entre iguals" o "intel·ligència compartida"– en un agrupament. Pots adonar-te que algú s'hi repenja i no fa res, o que grinyolen les diferències d'edat o de talent, o que sorgeix l'orgullós que sempre interromp i esdevé tòxic. És un clàssic citar la reunió preparatòria de la malaguanyada invasió de Bahía de Cochinos (Cuba, abril 1961) amb en Kennedy: persones intel·ligents, sense problemes de relació, que s'expressen lliurement, però que –tenallats pel grup: l'amistat, voler-se encoratjar, etc.– pren-

guen una decisió fatal. No sempre el "pensament grupal" –consens, democràcia, càlcul– és més "intel·ligent": potser la col·legialitat protegeix de la tirania però també se'n deriven patologies de grup.

I SI CERQUEM el fonament del treball? Experimento que enginyers i metges cooperen bé, però que, en canvi, artistes i docents ens incomodem en un mateix espai. Potser hi ha protocols ideals per a cada feina. En general, per què treballem?: a) ho fem per guanyar diners? El sociòleg Simmel diria que sí, que els humans necessitem el valor que se'ns dona treballant, siguin diners o qualsevol bé instrumental i flexible; en canvi, Hegel manté que, justament, el fet de treballar és el que ens constitueix com a humans, per a dominar la natura i conèixer-nos millor. Aleshores, b) ens escarrassem o no per transformar el món? Més contrastos: Marx admet que nosaltres modifiquem la natura però que cal assolir una relació sense explotació – ja sabem: mori la propietat privada, el capital, etc.–, immune a les alienacions. Per contra, el romà Sèneca manté que la feina, l'"amor al treball",

no afegeix res nou a l'univers (*De Providentia*), sinó que tan sols ens fa interiorment millors, virtuoses. Tot sembla complicar-se. I, finalment, c) val tant un cert treball ben fet com qualsevol altre? Els il·lustrats del s. XVIII van revalorar les feines materials (Diderot), però Arendt ha insistit en l'especificitat de l'"acció" (distingint-la de la "producció", per a la supervivència i el benestar, com de l'"obra" de l'artesà). Descobreix una relació ètica amb altres (òbvia en una infermera o en una mestra). El "treball instrumental", per a aconseguir quelcom, és mièria si ho comparem amb l'"acció", que sí que ens realitza: acollir, ajudar, convèncer, amenaçar, ensenyar, fer la guerra, guiar..., tot això injecta valor a qualsevol ocupació humana, fent-la exclusiva i única.

ELS CÍBORGS anunciats seran més ràpids, duradors, forts i productius, però sempre inferiors en dignitat. El diner i l'eficàcia no ho són tot. El treball de cadascú, ben enfocad, ens du al "setè cel", ja sigui el de l'Apocalipsi de Pau o el de Dante.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Gran Recapte d'Aliments

■ Milers de persones a Catalunya viuen en situació de precarietat alimentària. La pobresa és una realitat molt greu de la qual tots n'hauríem de ser conscients cada dia. Aquells que afortunadament no ens trobem en aquesta situació, també hem de lluitar per erradicar-la. La pobresa està més a prop del que pensem. Dono les gràcies a les entitats que fan possible el Gran Recapte d'Aliments. Als voluntaris i voluntàries que desinteressadament col·laboren amb la iniciativa. Hem demostrat, un any més, ser generosos i solidaris. Ara, siguem-ho cada dia. Llitem perquè ningú es trobi en una situació de precarietat alimentària. Perquè, el dia de demà, la tasca dels Bancs dels Aliments no sigui necessària.

MARTA NAVARRO MIQUEL
Barcelona

Participació electoral

■ Els resultats de les eleccions andaluses han deixat sorpresa gran part de la ciutadania. L'entrada del partit d'ultradreta Vox al Parlament andalús amb 12 escons ha estat una de les notícies més alarmants. El que més em preocupa, però, és que aquests resultats han estat escollits només per un 58,23% de la població amb dret a vot. Un tant per cent molt baix tenint en compte la importància del que signifiquen unes eleccions, en què els resultats obtinguts influenciaran directament el futur de la ciutadania. Tenint en compte que els escollits seran els qui decidiran per tot el poble, no ens hauríem de plantejar seriosament exercir el nostre dret a vot?

AIDA PADULLÉS BERNAT
Tàrraga (Urgell)

En resposta a Anna Casas

■ En resposta a la carta d'Anna Casas Palet publicada el 8 de novembre a El Punt Avui, l'informem que, des de l'Ajuntament de Barcelona, es fa un gran esforç per coordinar les obres, intentant minimitzar-ne les afectacions i fent possible la convivència entre obres i ciutadans.

És cert que actualment hi ha un gran volum d'obres en curs, voreres incloses, però també hi ha nombroses actuacions provinents d'iniciatives privades i companyies de serveis que no sempre es poden coordinar de la mateixa forma que les que promou l'Ajuntament de Barcelona.

En qualsevol cas, volem remarcar que les obres de millora de l'espai públic als carrers i places de la ciutat permeten incrementar les voreres i, com en el cas del seu carrer, millo-

ren la comoditat dels vianants i generen nous espais d'estada a les persones en el marc d'un urbanisme a escala humana pensat per al gaudi dels ciutadans. Les voreres són espais per a la mobilitat a peu, espais d'estada, de trobada i de relació ciutadana. La seva ampliació possibilita la incorporació d'enjardinaments i mobiliari urbà, així com la integració d'arbrat en la trama urbana.

La projecció d'una ciutat a escala humana avança, en definitiva, amb els objectius d'una ciutat més inclusiva, amb més qualitat ambiental, i pensada per a les persones.

Agraïm l'interès ciutadà en la millora dels serveis i equipaments de la ciutat en benefici de tots i preguem que disculpi les molèsties que les obres hagin pogut causar-li.

ESTER LÓPEZ, cap de comunicació de l'Ajuntament de Barcelona.
Barcelona

La frase del dia

“Si esperem a la sentència per fer una acció contundent serà massa tard”

Lluís Llach, CANTANT I EXDIPUTAT

Tribuna

Jaume Sobrequés i Callicó. Historiador

“«Arriba España»”

Que la Transició va tenir aspectes negatius és una constatació bastant generalitzada. Que, malgrat els avenços democràtics a què va donar lloc no va acabar de fer net amb la crosta feixista del passat és una evidència incontestable. Potser en els mesos i anys que seguiren a la mort del dictador i que posaren fi al capteniment criminal que va caracteritzar el seu mandat, ens havíem fet la il·lusió que les coses havien canviat d'una manera irreversible. Avui sabem que no ha estat així. La repressió dels governs d'Espanya dels deu o dotze darrers anys així ho posen de manifest. La qüestió és coneguda i no ens cansarem de denunciar-ho. Al damunt d'aquesta realitat se n'hi ha sobreposat, però, una altra àdhuc més preocupant: la rebrotada feixista de la vella ideologia de Falange Espanyola, que tan útil havia estat al dictador a l'hora de cimentar els primers temps de la seva actuació.

LA FLORIDA HA TINGUT dos o tres brots prou esponsorosos, el del PP, el novell de Vox i el de Ciutadans. És aquest darrer aquell que s'adequa més fidelment, des del punt de vista ideològic, als principals principis de la Falange de José Antonio Primo de Rivera. I és Albert Rivera l'artífex del més significatiu d'aquest ufanós neofalangisme, tasca que ha compartit amb Inés Arrimadas i Carlos Carrizosa. N'hi ha prou amb fer una exegesi rigorosa del pensament de José Antonio per trobar-hi els precedents i la còpia del pensament d'un partit, com Ciutadans, que a base de demagògia i engany ha trobat un cert arrelament, com l'havia tingut el falangisme o el lerrouxisme, tots, pel damunt de qualsevol altra consideració, profundament anticatalans.

PREOCUPAT JOSÉ ANTONIO per una “Cataluña, camino de la insurrección” i per la immediata “culminación separatista” (1934), i en resposta a un dilema presentat per ABC (*O hermanos o extranjeros*), el dirigent falangista contesta: “¡Absurdo! ¡Monstruoso! ¿Qué doctrina es esa? Es

sencillamente la misma de los separatistas: la del derecho a la autodeterminación de los pueblos.” I afegeix: “Cataluña es un trozo de España y el derecho a disponer del destino de Cataluña corresponde a los españoles todos.” Quina diferència hi ha amb el que diu Rivera (i Casado)?

AVANTÇANT-SE MÉS de 80 anys al pensament de Cs, el líder de Falange va afirmar: “Si allí [Catalunya] hay algo que reprimir, no es una subversión revolucionaria contra el Estado, sino cosas todavía más graves. Allí hay que reprimir una acción contra España ni más ni menos que acontecería en una guerra con un enemigo extranjero”. I, tot seguit: “(...) surgida en Cataluña la declaración separatista (...) y en eso equivale la burla permanente de Companys y sus ministros [de Puigdemont i Torra i el govern i Parlament] hacia el gobierno español y hacia las leyes españolas [la Constitució], el deber ineludible no puede ser otro que el de aplastar radicalmente la rebeldía”: 155, empresonaments i exilis, als quals donen suport Cs i el PP.

ELS NEOFALANGISTES—als quals caldria sumar els neofeixistes— han trobat en el pensament del seu líder dels anys trenta el fonament de la seva concepció d'Espanya: “La unidad de España no puede ser mantenida, sostenida e impuesta sino por aquellos españoles sean de izquierda, de derecha o de centro [quina lucidesa la de

“Han passat 80 anys, però amb el triangle PP-Cs-Vox José Antonio i la Falange tenen la continuïtat garantida

José Antonio], que tienen de España la conciencia de que es una Patria (...).”

REPRESSIÓ, REPRESSIÓ, REPRESSIÓ... als anys trenta, promoguda per la Falange i, al segle XXI, impulsada i consentida per Cs i el PP: “La utilización de la violencia para machacar la rebeldía no es ya una de las posibles soluciones: es la única solución de que dispone el Gobierno. Y ante eso no cabe vacilar.” Tot fa creure que el trio neofalangista esmentat ho tenen gravat i ho evocuen cada dia: “Someter a Cataluña a una autoridad española no es tiranizar Cataluña.” Ho han copiat de José Antonio, els Cs i el PP? “Pero el pueblo de Cataluña, un gran sector de él por lo menos, está totalmente incontaminado [els independentistes, ahir i avui, som una mena d'apestats] y se sabe tan español como el que más.” Ho pensen els dirigents de Cs i del PP? N'estic segur: “La unidad de España es lo único y lo último que nos queda como asidero para reconstruir a España como nación.” (1934). És evident que Cs i PP són fidels seguidors del líder falangista: “Aunque todos los españoles estuvieran conformes en convertir a Cataluña en un país extranjero, sería el hacerlo un crimen, merecedor de la cólera celeste.” Visca la democràcia!

POCS DIES ABANS DEL 18 DE JULIOL de 1936, José Antonio va veure clar que “(...) lo más grave (...) es la marcha vertiginosa de los partidos separatistas catalanes hacia el recobro de su absoluto predominio”. Per això varen provocar una guerra civil, per això varen implantar el 155, per això tenen el govern legítim de Catalunya a l'exili i a la presó, per això difonen i fan seva la doctrina del seu predecessor: “España es una unidad de destino en lo universal. Toda conspiración contra esa unidad es repulsiva. Todo separatismo es un crimen que no perdonaremos.” Han passat 80 anys. Per ells és com si hagués estat ahir. José Antonio i la Falange tenen la continuïtat garantida. “Arriba España.”

De set en set

Sara Muñoz

Millor dir-li pel seu nom

Tinguem-ho clar. Es fa un mal favor a la societat en general, i a les futures generacions en particular, quan es participa d'aquesta estranya dinàmica de blanquejar allò que és injustificable. És un error descomunal contribuir a normalitzar determinades actituds que van guanyant terreny en lloc de treballar plegats per denunciar-les i erradicar-les. Si l'única cosa que al presentador de la gala de la Pilota d'Or se li acut preguntar-li a la millor futbolista del món és si sap fer *twerking*, aquest personatge és un masclista, amb tots els ets i uts. No val afirmar que va fer un

Si algú vota un partit amb un programa preconstitucional se l'ha de titllar de feixista

comentari desafortunat. Si calles davant qualsevol mostra de masclisme, n'ets còmplice. Si la gent vota un partit d'extrema dreta amb un programa que guarda infinites similituds amb l'època preconstitucional, se l'ha de poder titllar de feixista, per molt que la ignorància l'hagi conduït per aquell camí. Si algú culpa l'independentisme fins i tot de la mort de Kennedy o del canvi climàtic, s'ha de dir en veu alta que és un manipulador. I fins i tot una mala persona. Si algú no ha entès de debò, fora del teatre dels hemicicles, per què determinades forces polítiques no poden votar a favor del pressupost de l'Estat, potser és que és un neci. I si algú es retorça per dins en sentir-se encasellat dins d'un determinat grup, doncs potser és que encara és a temps de posar-se davant d'un mirall i rectificar. Que mai és tard per acceptar l'error, demanar disculpes si escau, i fer marxa enrere.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Tribunal Suprem dona suport a Marchena

Rebutja per unanimitat que l'apartin a ell i als altres magistrats del judici de l'1-O

L'enllaç entre l'AP-7 i l'A-2 per fi veu la llum

L'Estat desencalla el projecte, després de tenir l'obra aturada durant una dècada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Llums i ombres constitucionals

ANIVERSARI • El 40 anys de la carta magna no posen d'acord experts sobre si va haver-hi tant consens en redactar-la **CANVIS** • Volen reformes, també en l'ordenació territorial, però veuen poc marge per a reivindicacions pel dret a decidir

Jordi Alemany
BARCELONA

Quaranta anys i més qüestionada que mai. La Constitució Espanyola, aprovada en referèndum tal dia com avui del 1978 amb una participació del 67% del cens i 88,5% de vots a favor, té ara menys consens que mai. Si el gran repte de l'ordenament territorial no ha deixat de ser mai una de les principals crítiques perquè no ha resolt sinó que ha agreujat les demandes de les nacionalitats històriques, en els darrers temps també s'ha posat en dubte fites que tenien més consens. Sobretot la monarquia, però també hi ha veus que veuen una regressió en el reconeixement de llibertats i drets fonamentals o en l'establiment d'institucions democràtiques.

Malgrat que avui –i ja fa setmanes– gairebé només se'n lloïn les bonances o que un dels pares del text, Miquel Roca, afirmi que “cap problema té origen en la Constitució”, ha deixat tantes llums com ombres, i la necessitat de modificar-la. En un context on fins i tot el president espanyol, Pedro Sánchez, no veu malament eliminar l'article 56.3 en què es diu que “la persona del rei és inviolable i no està subjecta a responsabilitat” –en contradicció amb el recurs al Tribunal Constitucional contra la reprovació de Felip VI–; o impulsa una reforma dels afora-

Només dues reformes imposades des d'Europa

Des de la redacció de la Constitució a càrrec de Gabriel Cisneros (UC), Manuel Fraga (AP), Miguel Herrero (UCD), Gregorio Peces-Barba (PSOE), José Pedro Pérez-Llorca (UCD), Miquel Roca (Minoria Catalana) i Jordi Soler Tura (PSUC), el text només s'ha modificat dues vegades, a diferència d'altres d'arreu del món com l'americana (27), l'alemanya (60), la francesa (24), la mexicana (400) o l'austriaca (80). I en tots dos casos, el 7 de juliol de

1992 i el 23 d'agost 2011, es va fer per adaptar-la a directrius europees. El primer cop al Tractat de Maastricht, incloent a l'article 13.2 l'expressió “i passiu” per referir-se al dret de sufragi del estranger a les eleccions municipals, i el segon, per fixar un sostre al dèficit i al deute a totes les administracions.

No hi ha cap clàusula d'intangibilitat ni límit jurídic per reformar-la, i es pot fer per dues vies, però alguns hi veuen una trampa, com explica

el professor Marcel Mateu, ja que la que afecta els temes més sensibles com la corona, els drets fonamentals, la unitat d'Espanya, l'organització territorial o per l'elaboració d'una nova carta magna, s'ha de fer pel procediment agreujat, que ho fa gairebé impossible, ja que és necessari que dues terceres parts del Senat hi estiguin d'acord, es dissolguin les corts, es facin eleccions, ho tornin a votar les noves cambres i, al final, es ratifiqui en un referèndum.

ments perquè diputats, senadors i membres del govern deixin de ser jutjats pel Tribunal Suprem.

Altra cosa són les reivindicacions nacionals, d'independència o pel dret a decidir, que difícilment significaran modificar ni una coma de la part de l'article 2, que parla de “la indissoluble unitat de la nació espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols”.

Són aspectes que han sorgit en les converses mantingudes amb quatre experts en dret constitucional per parlar de la carta magna. Pel catedràtic Joan Vintó, la Constitució és fruit d'un consens condicionat pel context històric en què la dictadura de Francisco Franco no va caure per revolta popular sinó per defunció “amb els aparells de l'Estat pràcticament intactes i amb el

successor que ell havia designat”. El catedràtic acreditat de dret constitucional Joan Lluís Pérez Francesch hi afegeix que la Constitució va permetre el trencament amb l'anterior sistema i incorporar-se a una democràcia parlamentària, el reconeixement de drets i llibertats fonamentals o la incorporació del nacionalisme anomenat perifèric. Però d'aquesta etapa inicial que coincideixen a considerar positiva es va passar a una “sacralització del text”, sense crítica ni cap reforma, diu Pérez Francesch, que ha portat “a una gran crisi constitucional” provocada per la incapacitat d'oferir una resposta a la integració del catalanisme polític amb un Estat “més asimètric i plural culturalment, lingüístic i plurinacional”. Vintó lamenta que a partir de l'etapa ini-

cial “algunes coses s'han fossilitzat” i “s'ha donat una interpretació molt restrictiva” del text.

I les dones?

La professora de dret constitucional a la UB Mar Aguilera entén que era un moment complicat en què es parlava molt d'una nova guerra civil o una dictadura tova i “hi havia por”. Però també censura que no se seguis els estàndards de la justícia transicional per passar de la dictadura a la democràcia, amb una depuració de l'administració, de la justícia, en formació en drets humans, etcètera, i recorda que “durant molts anys va haver-hi escultures de Franco en places i ara té una fundació que desgrava”. Remarca el fet que és difícil parlar de consens quan la Constitució la van fer “set homes blancs d'una

Adrià Carrasco, membre dels CDR exiliat a Bèlgica, va irrompre en un acte de SCC sobre la Constitució amb el ministre Borrell a Brussel·les. Al costat, els actes a Barcelona de la CUP contra la “repressió del 78” i de Cs a favor de la carta magna ■ ACN/ N. JULIÀ/ B. VILARÓ

certa edat i que no hi hagués cap mare, deixant de banda els 50% de la població”. I ja redactada, Aguilera considera que tot i ser “un text millorable” oferia prou instruments perquè Espanya “es constituís com una democràcia sòlida, però no hi ha hagut prou cultura democràtica,

La Constitució fa 40 anys amb la demanda per reformar-la

de drets fonamentals, ni de transparència” que s'ha acompanyat amb episodis de corrupció, falta de pluralitat i retallada de la llibertat d'expressió”.

Tampoc és benèvol el professor de dret constitucional Marcel Mateu, en assegurar que “els dèficits

democràtics del procés de la transició que comença el 1975 queden incrustats i són un llast” per a la Constitució amb unes eleccions el juny de 1977 en què “el partit del règim venut com a centre” (UCD) controla tots els poders de l'administració i té molt pressupost. Afegeix que el rei va escollir 41 senadors sense incloure'n d'esquerres que van influir en la redacció de la Constitució i, per això, rebla que va ser “un pacte entre franquistes” sobre els límits de la transició: “La unitat d'Espanya i la corona. Els dos mandats de Franco.” Pel professor, aquest va ser el tan pregonat consens quan es va impedir que molts partits “a l'esquerra del partit comunista o republicans” s'hi poguessin presentar. Mateu diu que el “militars franquistes van obligar a canviar la redacció de l'ar-

L'APUNT

Anys i anys i que sigui per molts anys

Jordi Panyella

Anys i anys, per molts anys, a la una, a les dues... i així fins a quaranta, que en són molts, d'anys, i que passen massa ràpid. Avui és dia de celebració o, si més no, de felicitar aquells que festegin el quarantè aniversari de la constitució que va donar forma democràtica a aquesta Espanya massa acostumada als cops de sabre i a les canonades. Cal aplaudir el fet que un país que té tanta tirada a alçar

se en contra de la seva pròpia gent hagi pogut viure durant quatre dècades amb una certa estabilitat, encara que hagi estat a costa de massa renunciïes. Ara només toca esperar que d'aquí a 10 o 20 anys es pugui tornar a felicitar els espanyols si és que per aleshores hauran estat capaços de suportar això tan feixuc i que obliga a tant de viure en democràcia. S'accepten apostes.

ticle 2", i recorre a l'hemeroteca amb una entrevista publicada a Miquel Roca a l'Avui fa vint anys en què admet que en les negociacions amb Adolfo Suárez per a la inclusió del terme

nacionalitats a la Constitució, "a l'habitació del costat hi havia un conjunt de militars amb qui anava consultant".

De la manca de voluntat per canviar res, Pérez

Francesch en culpabilitza el sistema de partits. Per això creu que "tenen segrestada la Constitució" i els considera "un poder paral·lel a l'Estat". Creu que s'hauria de limitar el seu

pes perquè representen les elits econòmiques i el poder, el seu finançament no és del tot transparent, i alerta que "la partitocràcia pot arribar a substituir la democràcia". I és aquí on

Les frases

"No se com es pot celebrar contents una Constitució de fa 40 anys que està com el primer dia?"

Joan Lluís Pérez Francesch
DOCTOR EN DRET I CATEDRÀTIC
ACREDITAT DE DRET CONSTITUCIONAL

"Hi havia un marc econòmic, cultural i social perquè Espanya fos una democràcia més consolidada?"

Mar Aguilera
PROFESSORA DE DRET
CONSTITUCIONAL A LA UB

"En el gran tema en què se la jugava, el de l'organització territorial, ha fracassat?"

Marcel Mateu
PROFESSOR DE DRET
CONSTITUCIONAL A LA UAB

"La Constitució ha tingut enormes virtuts en aquell context, però ara està en una situació de crisi?"

Joan Vintró
CATEDRÀTIC DE DRET
CONSTITUCIONAL DE LA UB

Mateu recorda que el sistema electoral és hereu del que ja preveia la *ley para la reforma política* aprovada per les Corts franquistes de 1976. Coincideix amb Vintró que "no és proporcional, pensat perquè el tercer partit en quedi fora i el Senat sigui una cambra de seguretat". Per això conclou que la Constitució "tenia un perfil baix, però amb la interpretació que se n'ha fet l'han acabat de rebaixar".

Organització territorial

Els consultats coincideixen a dir que la qüestió territorial està esgotada. El títol vuitè "era un full de ruta" i en aquell moment no hi havia totes les comunitats autònomes, diu Aguilera, mentre que Vintró considera que hi ha una "canonització" de la Constitució que no permet el re-

ferèndum o el dret a decidir. Pérez Francesch té clar que la meitat de les regulacions del text de tipus transitori estan superades i eren per posar en marxa un Estat que ara té 40 anys. És molt escèptic sobre la possibilitat que es reformi per donar cabuda a les reivindicacions catalanes, ja que "no es vol admetre la plurinacionalitat" perquè "han descobert que es pot reprimir amb el 155 i és una via més fàcil". Per Mateu, l'objectiu inicial de donar una certa satisfacció a l'autogovern, que "era el gran tema en què se la jugava, ha fracassat" i és contundent en afirmar que els que creuen en un referèndum "no han entès res", ja que la Constitució està feta perquè "ningú que està dins l'Estat en pugui sortir per via democràtica". ■

FIRA-FAIA. PROGRAMA D'ACTES

- **A partir de les 16:00** Obertura de la fira d'artesans a la plaça de l'Església.
- **A les 17:00** Descoberta de la plaça dels col·laboradors amb l'escultura de la Fia-Faia i repartiment dels mocadors commemoratius.
- **A les 17:30** Presentació del conte de la Fia-Faia a càrrec de l'editorial Mediterrània, l'historiador Xavier Pedrals i el ninotaire Kap.
- **A les 18:00** Entrega de premis del Concurs de Fotografia de la Fia-Faia.
Tot seguit: Taller demostratiu de construcció d'una Fia-Faia (a càrrec dels nens/es de l'escola L'Albiol i del poble, amb l'ajuda de pares, avis, tiets...).
- **A les 18:30** Presentació del Ball de les 3 parts recuperat per La Berguedana de Folklore Total.
- **Tot seguit:** Encesa de la Fia-Faia, Repic de campanes, cantada de la cançó de la Fia-Faia i Ball al voltant del foc, acompanyats amb la música de La Berguedana de Folklore Total i dels alumnes de l'escola Folk del Pirineu.
- **Per acabar:** Tast de formatge amb codonyat i vi de missa (a càrrec del grup de gent gran del centre cívic, l'escola L'Albiol i l'Ajuntament).

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els set magistrats del Tribunal Suprem, encapçalats per Manuel Marchena, que jutjaran els independentistes catalans ■ EFE

El Suprem manté Marchena enfront dels independentistes

La sala 61 rebutja per unanimitat apartar el magistrat, candidat del PP, i els altres sis jutges en el judici de la causa catalana ■ El CGPJ demana la creu de Sant Raimon a títol pòstum per al jutge de l'1-0

M.P.
BARCELONA

La sala del 61 del Tribunal Suprem va anunciar ahir que rebutja per unanimitat apartar el magistrat Manuel Marchena i els sis companys del tribunal que jutjaran quinze promotors de la independència de Catalunya, vuit dels quals l'havien recusat en considerar-lo afí al PP, després de difondre's els missatges del portaveu popular al Senat, Ignacio Cosidó, sobre

el pacte per renovar el Consell General del Poder Judicial (CGPJ), ara trencat, en què afirmava el seu control "des del darrere".

Després d'hora i mitja de reunió, els magistrats van desestimar les sol·licituds de recusació que vuit acusats havien presentat contra el president de la sala penal, així com la petició del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, que va estendre la sol·licitud a tot el tribunal, segons van informar fonts

del Suprem. Van afegir que en els propers dies es difondrà la resolució amb els arguments del rebuig. Els altres sis magistrats recusats són: Antonio del Moral, Luciano Varela, Juan Ramón Berdugo i Andrés Martínez Arrieta, Ana María García Ferrer i Andrés Palomo (a la foto).

D'altra banda, la comissió permanent del CGPJ va aprovar ahir un informe favorable a la concessió, a títol pòstum, de la Creu de Sant Raimon de Penyaforat

al magistrat Juan Antonio Ramírez Sunyer, titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, que investiga els organitzadors de l'1-0. L'acord és a proposta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), que fa seva la iniciativa impulsada per la junta de jutges i jutgesses penals de Barcelona perquè es concedeixi aquesta distinció al magistrat, mort fa un mes. La decisió final és del Ministeri de Justícia.

És la segona vegada que la sala especial rebutja els incidents de recusació que han plantejat els acusats catalans al llarg del procediment. Aquest cop, els encausats per rebel·lió van denunciar els vincles de Marchena —que va renunciar a presidir el Suprem i el CGPJ després de la difusió d'aquell missatge— amb el PP, i van estimar que en cas de mantenir-se la composició del tribunal no es podria garantir la seva imparcialitat. Cuixart va al-

legar que "els dubtes d'imparcialitat" sobre Marchena "s'estenen" també als seus companys, i va invocar la condemna recent del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) a Espanya pel cas del dirigent abertzale Arnaldo Otegi, en el qual no es va reconèixer la parcialitat d'una magistrada que el va jutjar i, per extensió, dels altres dos jutges del tribunal.

Aquesta sala, el nom de la qual prové de l'article 61 de la llei orgànica del poder judicial, està formada pel president del Suprem i del CGPJ, Carlos Lesmes, els presidents de les cinc sales de l'alt tribunal i pel magistrat més antic i el més modern de cadascuna d'elles. La sentència serà redactada pel magistrat de la sala militar del Suprem, Jacobo Barja de Quiroga. En aquest cas, però, només catorze d'ells han format part de la deliberació, atès que a dos els afecta la recusació: Marchena, president de la sala segona, que presidirà i redactarà la sentència de la causa catalana, i Martínez Arrieta, el més antic de la sala segona, i que havia d'ocupar el lloc de Marchena amb el seu ascens.

Amb aquesta decisió, el tribunal format pels set jutges del Suprem reprendran els preparatius del judici, que segurament començarà a finals de gener. Abans hauran de celebrar una vista oral per resoldre els denominats articles de previ pronunciament, que es preveu per la setmana abans de Nadal, i en la qual els acusats tornaran a qüestionar la competència del Suprem per jutjar-los, ja que consideren que ho ha de fer el TSJC. ■

Ajuntament del Bruc

ANUNCI

De conformitat amb el que disposa l'article 17.2 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, s'anuncia que l'Ajuntament del Bruc, en sessió ordinària del Ple municipal, celebrada en data 21 de novembre de 2018, ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, entre d'altres, els acords següents:

Primer. Aprovar provisionalment la modificació de l'Ordenança fiscal núm. 38, reguladora del preu públic pels espectacles MusicalBruc, en el sentit següent:

Es modifica l'article 4t. Quantitat, que queda redactat de la manera següent:

Article 4t. Quantitat

1. La quantitat del preu públic regulat en aquesta Ordenança serà la fixada en la Tarifa continguda en l'apartat següent, per cada un dels diferents serveis o activitats.

2. La Tarifa d'aquest preu públic serà la següent:

Entrada normal	12,00 €
Entrada anticipada	10,00 €
Abonament 4 concerts	35,00 €
Menors de 14 anys	gratuit

Segon. Els acords definitius en matèria de modificació d'Ordenances fiscals per a l'exercici de 2019, així com el text refós aprovat, seran objecte de publicació en el Butlletí Oficial de la Província.

Tercer. Exposar al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament els anteriors acords provisionals, així com el text complet de les Ordenances fiscals modificades, durant el termini de trenta dies hàbils, comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província.

Durant el període d'exposició pública de les Ordenances, els qui tinguin un interès directe o resultat afectat, en els termes previstos a l'article 18 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, podran examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

L'alcalde,
Enric Canela Vallés
El Bruc, 23 de novembre de 2018

130091-120040Q

El jutge de l'1-0 retorna el material comissat a Òmnium

M.P.
BARCELONA

Òmnium Cultural va denunciar ahir que els escorcolls de la Guàrdia Civil a la seva seu el març passat —ordenats pel jutge d'instrucció número 13 de Barcelona, que investiga els organitzadors de l'1-0—

cercaven de "criminalitzar l'entitat".

Òmnium va expressar-ho en un comunicat, en què detalla que el jutge ha autoritzat ara que recuperin tot el material comissat. Es van endur la comptabilitat del 2016 al 2018, tres telèfons mòbils, deu gigues de documentació i

Un mosso a la porta d'Òmnium pels escorcolls de la Guàrdia Civil ■ J. LOSADA

320 d'imatges. El retorn del material arriba després que en un nou informe la Guàrdia Civil descarta que Òmnium hagi estat finançada per la Generalitat per organitzar el referèndum, tot i que la situa com a entitat mobilitzadora de la societat per assolir la independència del país. L'advocada del president d'Òmnium, Marina Roig, va indicar que el fet que l'atestat defineixi que es va cridar a mobilitzar-se en actitud "serena" i "alegre" desacredita l'acusació de rebel·lió de Jordi Cuixart, en presó provisional. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Hamon reclama alliberar els presos

■ L'exministre de Cultura francès critica que "Europa no ha estat a l'altura" ■ Queixa diplomàtica de Borrell a Bèlgica

Ò.P.J.
BARCELONA

L'exministre de Cultura francès, l'exsocialista Benoît Hamon, ha reclamat "l'alliberament immediat dels presos polítics catalans". En una taula rodona coorganitzada dimarts al vespre a París per Òmnium Cultural, l'exministre, que va derrotar Manuel Valls a les primàries del seu partit per a presidenciable en les eleccions del 2017, es va declarar "profundament xocat per les imatges de violència" contra els votants de l'1-O i va lamentar que "Europa no ha estat a l'altura" de les reivindicacions catalanes. "És urgent trobar-hi una solució política", va dir. El diputat bretó a l'Assemblea francesa, Paul Molac, també va reivindicar que el dret a l'autodeterminació dels pobles "està reconegut en el dret internacional", i el president d'honor de la Lliga dels Drets Humans, Michel Taubina, va lloar "l'absència de violència en les mani-

L'exministre francès Benoît Hamon ■ T. SUÁREZ / ARXIU

festacions independentistes catalanes" i va afirmar que l'ens enviarà observadors al judici.

Tot just ahir, el ministre d'Exteriors espanyol, Josep Borrell, va confirmar que la piulada de dissabte del ministre de Defensa belga, Sander Loones, en què donava suport als presos en vaga de fam, "naturalment serà objecte d'una comunicació diplomàtica"

per expressar el seu desgrat "per aquesta classe de manifestacions". El ministeri "estudia" ara aquesta resposta, que, en tot cas, "no passarà d'una comunicació diplomàtica normal i corrent". Borrell va dir després d'una reunió de l'OTAN que no havia tingut "temps ni tan sols de comentar-ho" amb el seu "col·lega i amic" i homòleg belga, Didier Reynders. ■

Mobilitzacions en contra del govern espanyol el 21-D

■ Diversos col·lectius preparen actes de protesta, entre els quals destaca l'ANC

Òscar Palau
BARCELONA

L'ANC es mobilitzarà el divendres 21 de desembre coincidint amb l'aniversari de les eleccions del 155 i la celebració a Barcelona d'un consell de ministres. "Aquest 21-D reserva la data, la dignitat torna al carrer!", indica en un missatge difós ahir per les xarxes, que acompanya amb un cartell amb la foto del govern espanyol i la llegenda "Prepara't. L'Estat opres-

sor visita la colònia un any després de la victòria independentista en unes eleccions imposades." No s'avança res més, a banda d'afirmar que "no serà un cercle, ni un llac de llum". L'entitat en podria donar més detalls avui mateix. La protesta s'hauria aprovat dimarts al consell permanent i es podria haver deratificar diumenge en un secretariat extraordinari, segons algunes fonts.

Col·lectius com les Assemblees en Defensa de les Institucions Catalanes (ADIC, formades per funcionaris afectats pel 155) ja es van fer seva ahir a Twitter la convocatòria, que "serà per paralytizar el

país". "S'acosta la marabunta", conclouien, després de convidar altres entitats com els CDR, Òmnium i els sindicats. Fonts d'Òmnium, en tot cas, ahir se'n desmarcaven i afirmaven que no tenen cap decisió presa i que encara "miren" com respondre-hi.

Altres col·lectius també preparen protestes, com l'organització juvenil La Forja, que, emmirallada en el moviment francès dels *armilles grogues*, ha anunciat una mobilització per boicotejar el consell de ministres i ha iniciat contactes amb altres entitats "per evitar que la reunió pugui transcórrer amb normalitat". ■

METGES SENSE FRONTERES
fes-te soci:
902 15 15 07
www.msf.es

Ajuntament de Pineda de Mar
EDICTE

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària del dia 29 de novembre de 2018, va adoptar, entre d'altres, la següent proposta d'acord, la part dispositiva de la qual és del següent tenor literal:

«Primer. Aprovar inicialment la modificació puntual del Pla general d'ordenació urbanística en relació amb les parcel·les cadastrals 4489124 i 4489101, situades al c/ Nonell, números 1 i 3 de Pineda de Mar, redactat per l'arquitecte municipal, de conformitat amb l'informe emès per l'Àrea Territorial que consta a l'expedient administratiu.

Segon. Sotmetre la modificació del Pla general inicialment aprovada a informació pública durant el termini d'un mes, comptat des de la darrera data de publicació al BOPB i en dels diaris de major circulació de la província, així com al tauler d'anuncis i a la pàgina web de l'Ajuntament.

Tercer. Donar audiència de l'esmentada modificació als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confini amb el municipi.

Quart. Notificar la present resolució al Servei Territorial de Carreteres de Barcelona.»

Ajuntament del Bruc
ANUNCI

De conformitat amb el que disposa l'article 63.2 del Reglament d'obres activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, s'anuncia que l'Ajuntament del Bruc, en sessió ordinària del Ple municipal, celebrada en data 21 de novembre de 2018, ha aprovat amb el quòrum legalment exigible, entre d'altres, els acords següents:

Primer. Aprovar inicialment l'Ordenança municipal sobre la protecció i tinença d'animals de companyia, segons el text que s'adjunta als presents acords.

Segon. Sotmetre a informació pública els presents acords i el text de l'Ordenança pel termini mínim de trenta dies, a fi que s'hi puguin presentar al·legacions i reclamacions, mitjançant la inserció dels anuncis corresponents al Butlletí Oficial de la Barcelona, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al diari "El Punt Avui" i al tauler d'edictes de l'Ajuntament. El termini d'informació pública començarà a comptar des del dia de la publicació de l'Anunci al BOPB.

Tercer. Atorgar audiència a les persones interessades, a l'efecte de presentació d'al·legacions i reclamacions, mitjançant la notificació dels presents acords i la tramesa d'una còpia del text íntegre de l'Ordenança. El termini de l'audiència serà de 30 dies comptat des del dia següent al de la data de recepció de la notificació.

Quart. Disposar que, si no s'hi formula cap al·legació ni reclamació durant el termini d'informació pública i d'audiència a les persones interessades, l'Ordenança que ara s'aprova inicialment quedarà aprovada definitivament sense necessitat de cap tràmit ulterior, i es procedirà directament a la publicació.

Durant el període d'exposició pública de les Ordenances, els qui tinguin un interès directe o resultin afectats podran examinar l'expedient a la secretaria de l'Ajuntament i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. El text íntegre del projecte de la norma pot ser consultat a la pàgina web de l'Ajuntament: www.bruc.cat. Transcorregut el període d'exposició pública sense haver-se presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

L'alcalde,
Enric Canela Vallès
El Bruc, 23 de novembre de 2018

XTAC
XARXA DE TEATRES D'ATENEUS DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DIVENDRES 7 DE DESEMBRE

TEATRE 18h - **Companyia Cantamúsicos**
Espectacle infantil
El Círcol de Badalona
www.elcircol.cat
Sant Anastasi, 2
Badalona

TEATRE 22h - **El dia de la glòria de Francisco Ors**
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
www.elentregracia.cat
Carrer de Ros de Olano, 9, Barcelona
(del 21 al 30 de setembre)

DISSABTE 8 DE DESEMBRE

TEATRE 18h - **El marit de la Marina és mariner**
Germadat de Sant Isidre i Santa Llúcia
salasantallucia.tictactiquet.com
Raval de Robuster, 34
Reus

MÚSICA 18:30h - **OCTUBRE. Cançons per la llibertat**
dirigits per Marc Sambola
Casal de Vila-Rodona
www.casaldelavila.cat
Avinguda d'Enric Benet, 6,
Vila-rodona

TEATRE 19h - **Assaig sobre la lucidesa de José Saramago**
Lluïsos d'Horta
www.lluissoshorta.cat
Carrer Feliu i Codina 7 - 9
Barcelona

OCTUBRE
CANÇONS PER LA LLIBERTAT

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
www.xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus de Catalunya

EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA

AVUI FA UN ANY 6 de desembre del 2017

DAVID BRUGUÉ

Brussel·les es comença a omplir de catalans

Milers de catalans prenen la capital comunitària per exigir als socis de la Unió Europea que reaccionin davant l'empresonament dels consellers i dels líders independentistes i per la marxa, a Brussel·les, dels exiliats. La iniciativa de convocar una manifestació a la capital administrativa de l'UE parteix de l'ANC i Òmnium, que estimen que més de 20.000 persones participaran l'endemà en la convocatòria. Els catalans arriben a Bèlgica de totes les maneres: autobusos llogats, cotxes particulars, trens i avions formen una marxa groga amb la intenció de col·lapsar el barri europeu. Un miler de catalans són rebuts per una xarxa solidària flamenca, organitzada per l'International Commission of European Citizens, una mostra del suport que tant es reclama. Mentrestant, Carles Puigdemont es referma en l'estratègia judicial després de la retirada de l'euroordre i anuncia que el govern a l'exili es queda a Brussel·les. En un acte previ a la manifestació, reuneix 400 persones. ■ FOTO: ACN

**AGUSTÍ
ALCOBARRO**
VICEPRESIDENT
DE L'ANC

“La manifestació va néixer de manera espontània i ha anat creixent com una taca d'oli”

**MARCEL
MAURI**
PORTAVEU
D'ÒMNIUM
CULTURAL

“El que està en risc no és la independència, sinó la democràcia”

**RAMON
ESPADALER**
CANDIDAT DEL
PSC

“Veig Miquel Iceta president d'un govern en minoria”

**MARK
DEMESMAEKER**
EURODIPUTAT PEL
NV-A DE Flandes

“La justícia belga és independent, no pas com l'espanyola”

La Constitució, eix de la campanya electoral

Coincidint amb el Dia de la Constitució, la majoria de formacions polítiques centren els seus discursos en la carta magna espanyola. El candidat dels Comuns, Xavier Domènech, acusa el PP, el PSOE i Cs d'haver-la trinxat.

L'enllaç entre l'AP-7 i l'A-2, desencallat després de deu anys amb l'obra aturada

■ El Consell d'Estat aprova l'informe que dona llum verd al nou pressupost per enllestir el nou eix viari ■ La infraestructura connecta el Vallès i el Baix Llobregat

J. Panyella / Ó. Palau
BARCELONA

Serà veritat que la llarga ombra projectada per la crisi econòmica s'ha esvaït del tot i que les administracions tornen a apostar per l'obra pública. Una de les infraestructures que millor simbolitzaven el forat negre en què va caure l'economia d'aquest país a partir del 2008 té, des d'ahir, llum verd per reprendre les obres. Es tracta de l'enllaç entre l'autopista AP-7 i l'autovia A-2, al terme de Castellbisbal; per tant d'una connexió ràpida i necessària entre les comarques del Vallès Occidental i el Baix Llobregat.

La revisió del projecte va ser discutida ahir pel Consell d'Estat, que en va aprovar les noves condicions pressupostàries, que suposaran incrementar el cost de l'obra dels 50 milions d'euros inicials fins als 76. L'aprovació no suposa, però, l'inici immediat de les obres, ja que en la nota feta pública ahir per la Delegació del Govern espanyol a Catalunya no s'especifica cap calendari. L'últim cop que es va posar data a la represa dels treballs va ser el maig del 2017 i l'aleshores director general de Carreteres de l'Estat, Jorge Urre-

El viaducte inacabat que ha de permetre la connexió entre l'AP-7 i l'A-2 ■ ORIOL DURAN / ARXIU

cho, va assegurar que les obres començarien aquell estiu, circumstància que és obvi que no es va produir.

L'obra que s'ha de construir és un vial de 2,4 quilòmetres amb un viaducte de 850 metres que es preveu que serà utilitzat per 40.000 vehicles cada dia. Els treballs van començar el 2006 i es van aturar el 2010. Des d'aleshores s'han redactat tres projectes, l'últim el que ahir va rebre llum verd.

Túnel del coll de Lilla

També ahir, el Consell d'Estat va aprovar el nou projecte del túnel del coll

de Lilla, que ha d'unir Valls i Montblanc a través de l'A-27. Es tracta d'una altra obra viària clau per comunicar dues comarques i que s'havia aturat per problemes d'execució tècnica i que havien obligat a refer el projecte. Es tracta de fer una galeria d'un quilòmetre i mig de llarg, amb un període d'execució de 29 mesos.

L'Ajuntament de Montblanc considera que amb l'acord d'ahir les obres ja podrien començar perquè hi ha una partida aprovada de 27 milions d'euros que estava pendent de ser executada del resultat del Consell d'Estat. ■

La C-16 serà una carretera intel·ligent

L'ampliació de la C-16 entre Berga i Bagà, que ahir va sortir a exposició pública, incorpora un mètode nou que consisteix en un carril reversible que una màquina que circula a 20 km/h mou en funció de les necessitats del trànsit. Entre Berga i Cercs s'ampliarà la via a quatre carrils, i de Cercs a Bagà només s'ampliarà amb un tercer carril i serà aquest que es podrà moure desplaçant la barrera que fa de separador.

Oliva, millor Cronista de l'any a títol pòstum

Redacció
BARCELONA

Ahir es va fer oficial, la delegada d'El Punt Avui a Madrid, la periodista Montse Oliva, rebrà a títol pòstum el premi Cronista Parlamentari 2018 que cada any lliura l'Associació de Periodistes Parlamentaris (APP) del Con-

grés, i de la qual Oliva havia estat fundadora. Un premi que, a més a més, portarà el seu nom. Enriquerodríguez de la Rubia, periodista parlamentari de l'agència Efe comparteix el guardó de Cronista Parlamentari 2018, que es lliurarà en la festa anual de l'APP el proper 18 de desembre a l'hotel Palace.

Els guardons van ser concedits a proposta dels socis de l'associació.

El mes de novembre, el Congrés dels Diputats ja va fer un sentit homenatge a la periodista traspasada als 52 anys la matinal del 20 al 21 d'octubre. La pèrdua d'Oliva va deixar una gran commoció a Madrid, i en particular al

Congrés, on la segarrenca era una de les periodistes catalanes més veteranes i un peatge imprescindible per als reporters novinguts que buscaven un referent i una guia generosa en el dia a dia del Madrid oficial. “Deixes un buit irremplaçable a la sala de premsa del Congrés. Has estat una gran periodista i una gran companya. La nostra estima a la teva família i als teus amics. Fins sempre, estimada Montse Oliva”, va ser el primer missatge de condol del compte oficial del Congrés a Twitter. ■